

ПОЛОНІЙНА АКАДЕМІЯ В ЧЕНСТОХОВІ
ДВНЗ «УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ
ДРОГОБИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
РАДА МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТИ І НАУКИ
В ІНТЕРДИСЦИПЛІНАРНОМУ КОНТЕКСТІ**

Матеріали II-ї Міжнародної науково-практичної конференції

24 – 25 березня 2016 року

AKADEMIA POLONIJNA W CZĘSTOCHOWIE
UNIwersytet Narodowy w Użhorodzie
RADA MŁODYCH NAUKOWCÓW
PAŃSTWOWY UNIwersytet Pedagogiczny
IMIENIA IWANA FRANKI W DROHOBYCZU
RADA MŁODYCH NAUKOWCÓW

**WSPÓŁCZESNE TRENDY ROZWOJU EDUKACJI I NAUKI
W KONTEKŚCIE INTERDYSCYPLINARNYM**

Materiały II Międzynarodowej Konferencji Naukowo-Praktycznej

24 – 25 marca 2016 roku

Częstochowa – Użhorod – Drohobycz
Посвіт
2016

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Полонійної академії в Ченстохові
(протокол № 7 від 4 березня 2016 року)*

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43
С 91

Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті : Матеріали II-ї Міжнародної науково-практичної конференції, 24 – 25 березня 2016 року) / [редактори-упорядники: І. Зимомя, В. Ільницький]. – Ченстохова – Ужгород – Дрогобич : Посвіт, 2016. – 432 с.

ISBN 978-617-7235-86-5

Видання містить доповіді II-ї Міжнародної науково-практичної конференції «Сучасні тенденції розвитку освіти і науки в інтердисциплінарному контексті». Молоді та досвідчені науковці висвітлюють актуальні питання в галузях педагогіки, психології, мовознавства та літературознавства, мистецтвознавства, історичних, природничих та економічних наук, біології, екології, охорони навколишнього середовища, туризму, фізичного виховання та реабілітації, юриспруденції. Матеріали стануть корисними для широкої наукової громадськості, викладачів, аспірантів, студентів.

УДК 371.1:001(08)
ББК 74.04я43

Редакційна колегія:

Кринські А. – д-р габ, професор; **Пантюк М.П.** – доктор педагогічних наук, професор; **Палінчак М.М.** – доктор політичних наук, професор; **Зимомя І.М.** – доктор філологічних наук, професор; **Ільницький В.І.** – кандидат історичних наук, доцент; **Грибок Н.М.** – кандидат педагогічних наук, доцент; **Дмитрів І.І.** – кандидат філологічних наук, доцент; **Жигайло О.О.** – кандидат психологічних наук, доцент; **Жовтані Р.Я.** – кандидат філологічних наук, доцент; **Малаховська Т.О.** – кандидат хімічних наук, старший науковий співробітник; **Пагута М.В.** – кандидат педагогічних наук, доцент.

Рецензенти:

Скотна Надія Володимирівна – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри практичної психології, ректор Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Борисов Вячеслав Вікторович, доктор педагогічних наук, професор Донецького обласного інституту післядипломної педагогічної освіти.

Астаф'єв Олександр Григорович – доктор філологічних наук, професор кафедри теорії літератури, компаративістики і літературної творчості Інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

ISBN 978-617-7235-86-5

© І. Зимомя, В. Ільницький, 2016
© Посвіт, 2016

Наливайко Т. Визначення сутності поняття «педагогічні умови» у процесі формування професійної компетентності майбутніх економістів	288
Опанасенко Н. Роль педагогічних технологій у процесі фахової підготовки майбутніх учителів школи першого ступеня	290
Павлюк Р. Іншомовний компонент у науково-дослідницькій діяльності магістрів гуманітарного профілю	292
Пагута М. Освітні інноваційні технології у діяльності вчителя трудового навчання і технології	294
Пантюк Т. Формування лідерської позиції особистості у процесі підготовки дитини до школи	295
Патик Ю. Здатність до вольової саморегуляції як професійно важлива якість соціального працівника	297
Пелісє Ю. Функції соціальних працівників в роботі з внутрішньо переміщеними особами	298
Петречко М. Життєвий та творчий шлях Хелен Паркхерст	300
Петриків В. Посилення ідеологізації змісту вищої історичної освіти у другій половині 1960-х рр.	302
Писанчин Р. Труднощі навчання діалоговому мовленню у процесі вивчення англійської мови	304
Попадич О. Формування правосвідомості іноземних студентів у європейській вищій школі ...	306
Райц С. Використання англійських автентичних текстів з метою вдосконалення мовленнєвих компетенцій студентів-туризмознавців	308
Рацюк О. Дистанційна іншомовна освіта як одна з форм підвищення кваліфікації в умовах полікультурного мультилінгвального суспільства	309
Розман І. Роль науково-методичних семінарів у системі педагогічної діяльності	311
Русіна Н. Формування дослідницьких компетенцій майбутніх фахівців із землевпорядкування	312
Савшак Т. Про вивчення предмета «Історія» в галицьких українськомовних народних школах і гімназіях у період із середини ХІХ ст. – першої третини ХХ ст.	314
Садова І., Курило М. Проблеми соціалізації дітей з особливими освітніми потребами	316
Семанчина В. Управлінська компетентність керівника як складова його управлінської культури	318
Січко І. Особливості екологічної освіти в США	320
Стасів Н., Матей А. Особливості організації та проведення позакласної роботи з математики у початковій школі	322
Стасів Н., Петрущак І. Особливості вивчення усної та письмової нумерації багатоцифрових чисел у початковій школі	324
Тінькова Д. Розвиток дослідницьких компетентностей учнів ПТНЗ на уроках математики за допомогою скрайб-презентацій	325
Ткаченко С. Змістові засади етичної компетентності майбутнього вчителя суспільно-гуманітарних дисциплін	327

відбувається при опануванні спеціальним курсом «Педагогіка з новітніми технологіями викладання фахових дисциплін у початковій школі».

Отже, можна стверджувати, що лише знання технології та вміле її використання майбутніми вчителями в навчально-виховному процесі початкової школи принесуть бажані результати. Опановуючи курси «Дидактика», «Педагогіка з новітніми технологіями викладання фахових дисциплін у початковій школі», студенти вивчають філософські засади основ навчання та освіти, теоретичні основи навчання, знайомляться з технологіями навчання. Вчать застосовувати на практиці набуті теоретичні знання, зокрема, вміло підбирати методи, засоби, форми навчання учнів, запроваджувати елементи технологій навчання, забезпечувати розвиток творчих можливостей, здібностей учнів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Енциклопедія педагогічних технологій та інновацій / [автор-укладач Н. П. Наволокова]. – Х. : Основа, 2009. – 176 с.

2. Ярошинська О. О. Дидактика : [навчально-методичний посібник] / О. О. Ярошинська. – Умань : РВЦ «Софія», 2007. – 192 с.

Роман ПAVЛЮК,

м. Київ

ІНШОМОВНИЙ КОМПОНЕНТ У НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ МАГІСТРІВ ГУМАНІТАРНОГО ПРОФІЛЮ

У сучасних умовах трансформації системи вищої освіти України зростає потреба до формування нової генерації фахівців, підготовлених на основі забезпечення освітніх потреб особистості, розвитку інтелектуального та культурного потенціалу. Вирішення цієї проблеми вимагає від професорсько-викладацького складу вишу усвідомлення особистісно орієнтованої парадигми освіти, творчого підходу до організації освітнього процесу, комп'ютерної грамотності, володіння іноземними мовами. Значення останнього посилюється через інтеграцію освітньої системи України до Європейського освітнього та наукового простору. Якісна іншомовна підготовка дає змогу особистості бути конкурентоздатною та дозволяє вийти на інший рівень ринку праці. Разом з тим, розглядаючи систему підготовки фахівців у розрізі нового Закону України «Про вищу освіту», варто зазначити, що нині підготовка спеціалістів будь-якої галузі знань відбувається за 5-ступеневою освітньо-професійною чи освітньо-науковою системою. У полі нашого дослідження другий (магістерський) рівень.

Згідно із Законом України «Про вищу освіту» магістр – це освітній ступінь, що здобувається на другому рівні вищої освіти та присуджується вищим навчальним закладом у результаті успішного виконання здобувачем вищої освіти відповідної освітньої програми. Ступінь магістра здобувається за освітньо-професійною або за освітньо-науковою програмою [1].

Виділимо освітньо-наукову програму підготовки магістрів, оскільки нині, на нашу думку, вона є актуальнішою у світлі того, що Україна переживає докорінну перебудову системи не тільки вищої освіти, але й усього наукового та науково-технічного сектору. Відтак, це вимагає підготовки учених нової формації, здатних до продукування нового наукового продукту,

виходити на новий рівень наукових досліджень, наукової та професійної мобільності тощо. Зрозуміло, що і вимоги до іншомовної освіти освітньо-наукової програми будуть різнитись від освітньо-професійної.

Освітньо-наукова програма, на нашу думку, передбачає формування здатності до інтеграції в зарубіжні дослідження шляхом професійного володіння іноземною мовою як засобом проведення ґрунтовних наукових досліджень. Формування іншомовної компетентності майбутніх фахівців у контексті науково-дослідницького компоненту підготовки магістрів передбачає застосування на заняттях іноземної фахової літератури. Є. Євєць у своєму дослідженні, яке присвячене формуванню готовності майбутніх учителів до читання іноземної фахової літератури дає таке визначення вищезазначеного поняття. Під іноземною фаховою літературою для майбутнього вчителя розуміється автентична і неавтентична психолого-педагогічна література іноземною мовою, яка професійно спрямована і сприяє оволодінню знаннями з теоретичного і практичного курсів іноземної мови та методики іноземної мови у початкових класах середньої загальноосвітньої школи [3, 203].

Звісно, предметом нашого дослідження не є підготовка майбутніх учителів, а іншомовний компонент науково-дослідницької діяльності магістрів гуманітарного профілю. Тож, роблячи опертя на визначення Є. Євєць, зауважимо, що до іноземної фахової літератури у контексті зазначеного вище можна включити автентичну і неавтентичну літературу іноземною мовою фахового спрямування, яка сприяє формуванню професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності, здійсненню науково-дослідницької діяльності на основі залучення результатів зарубіжних наукових досліджень.

Під науково-дослідницькою (дослідною) роботою магістрів нині розуміють діяльність, що виражена у самостійному креативному дослідженні. Така діяльність спрямована на пояснення явищ і процесів, установлення їхніх зв'язків і відношень, теоретичне й експериментальне обґрунтування фактів, виявлення закономірностей за допомогою наукових методів пізнання. Унаслідок пошукової діяльності суб'єктивний характер «відкриттів» може набувати певної об'єктивної значущості й новизни [2, 165].

Із зазначеного вище визначення стає зрозумілим, що іншомовний компонент у науково-дослідницькій роботі магістрів гуманітарного профілю є чи не основним складником: знання іноземної мови забезпечує доступ до світових результатів досліджень, переважна більшість яких публікується іноземною мовою; знання іноземної мови забезпечує здатність молодого науковця здійснити ґрунтовніший та об'єктивніший аналіз досліджуваної проблеми; дозволяє визначити актуальні тенденції розвитку сучасного світового знання; значно підвищує конкурентоздатність молодого фахівця та дозволяє йому просувати результати своїх досліджень у світове наукове співтовариство.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон України «Про вищу освіту» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. – Заголовок з екрану.

2. Райхман Є. І. Науково-дослідна робота майбутніх магістрів педагогічної освіти як педагогічний феномен / Є. І. Райхман // Вісник Дніпропетровського університету імені Альфреда Нобеля. Серія «Педагогіка і психологія». Педагогічні науки. – 2015. – № 1 (9). – С. 164–170.

3. Творчість і технології в наукових дослідженнях неперервної професійної освіти : наукове видання / [за заг. ред. С. О. Сисоєвої]. – К. : КІМ, 2008. – 424 с.

Мирослав ПАГУТА,
м. Дрогобич

ОСВІТНІ ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ДІЯЛЬНОСТІ ВЧИТЕЛЯ ТРУДОВОГО НАВЧАННЯ І ТЕХНОЛОГІЇ

В умовах входження України в Європейський освітній простір сучасна педагогічна наука переживає складний період переосмислення і переоцінки існуючих підходів, що проявляється у відмові від наявних стереотипів і у пошуку нових методів оптимізації навчально-виховного процесу. Ефективна реалізація сучасної освітньої парадигми як загалом в освітній галузі «Технології», так і у трудовому навчанні школярів зокрема, зумовлює пошук нових і вдосконалення традиційних освітніх технологій, що використовуються у професійній діяльності вчителя трудового навчання і технології.

Підходи сучасних дослідників до визначення поняття «освітні інноваційні технології» хоча і різняться, проте більшість науковців все ж таки сходиться на думці, що освітні інновації являють собою новостворені чи вдосконалені технології навчання, виховання та управління, що охоплюють різноманітні соціальні, соціально-політичні, культурологічні, національні, психолого-педагогічні та інші аспекти і при цьому істотно змінюють та удосконалюють структуру і якість освітнього процесу.

Однією з визначальних ознак сучасних інноваційних технологій в освітній сфері є їх націленість на формування загальної стратегії формування та розвитку єдиного освітнього простору. Тому освітні інноваційні технології повинні знаходити реалізацію на міждержавному, всеукраїнському та регіональному рівнях, або хоча б на рівні навчального закладу. Водночас невід'ємною складовою сучасних освітніх інноваційних технологій є інноваційні педагогічні технології, що є інноваціями в системному методі створення, застосування і визначення всього процесу викладання і засвоєння знань.

Відповідно головним суб'єктом реалізації освітніх інноваційних технологій загалом, і її невід'ємної складової – інноваційної педагогічної технології зокрема, виступає педагог, в тому числі й учитель трудового навчання і технології. Він, як професіонал, повинен не тільки добре орієнтуватися в освітніх інноваціях та застосовувати їх у практичній діяльності, але й, як творча особистість, генерувати та здійснювати самостійний інноваційний пошук, оскільки саме від реалізованих інновацій в навчально-виховних технологіях залежить можливість сучасної школи та освіти загалом ефективно реагувати на наявні та потенційні цивілізаційні виклики.

Нині в освіті найбільшого поширення набули інноваційні технології, націлені на реалізацію особистісно зорієнтованого та розвивального навчання і виховання, психолого-педагогічне проектування соціального розвитку особистості учнів, рівневої диференціації навчання, використання інформаційно-комунікаційних, ігрових, інтерактивних технологій, проблемного навчання, технологій формування та розвитку творчої особистості, а також здоров'язберігаючі технології навчання.